

[Statsministeren.]

Jeg mener at have ret til at sige, at regeringen i de forløbne tre år har vist sin gode vilje til at søge det nødvendige samarbejde etableret, og at regeringen også i store både udenrigs- og indenrigspolitiske anliggender har handlet, som landets tarv krævede. Vi vil — som det er vor parlamentariske pligt — søge at fortsætte denne gerning, og vi indbyder til samarbejde herom. Både den udenrigs- og den indenrigspolitiske situation synes jeg opfordrer i dag til samvirke og sammenhold blandt alle landsmænd.

Udenrigsministeren (Gustav Rasmussen): Jeg vil først gerne fremsætte nogle bemærkninger om enkelte spørgsmål vedrørende udenrigstjenesten, som de ærede ordførere omtalte i deres taler i forrige uge.

Ordføreren for venstre, det ærede medlem hr. Erik Eriksen, pegede i sin tale i torsdags på stigningen i udenrigsministeriets budget. Der er unægtelig sket en betydelig stigning i udenrigsministeriets udgifter siden før krigen, selvom denne stigning er mindre end på statens budget som helhed. Det ærede medlem mente, at udenrigsministeriets budget nu var lige så stort som krigsministeriets før krigen. Hvis det ærede medlem slår tallene efter, vil han se, at dette er en betydelig overdrivelse.

Når den ærede ordfører studerer udenrigsministeriets udgifter, vil jeg iøvrigt gerne bede ham være opmærksom på, at der på dette budget findes adskillige millioner, der ikke vedrører udgifterne til den egentlige udenrigstjeneste. Jeg tænker på Danmarks bidrag til De Forenede Nationer og vor deltagelse i møderne deri. Dette alene udgør 2 mill. kr. om året. På udenrigsministeriets budget er også opført Danmarks bidrag til Europarådet og den europæiske økonomiske organisation i Paris og omkostningerne i forbindelse med Marshallhjælpen. Disse poster udgør henimod andre to millioner. Hertil kommer på det sidst aflagte regnskab en post på $7\frac{1}{4}$ million til den internationale flygtningeorganisation, IRO, som landet dog har fået valuta for derved, at vi sparer udgifterne til forplejning af de flygtninge her i landet, som kaldes displaced persons. Denne udgiftspost vil iøvrigt bortfalde i fremtiden.

Dette sidste vil jeg ikke med sikkerhed sige om en anden ekstraordinær udgift, som påhviler udenrigsministeriet i idéværende finansår, nemlig de 600 000—700 000 kr., som er vort bidrag til transporterne af flygtninge fra Sydslesvig.

Men selvom alle disse og flere lignende poster trækkes fra, er det ubestrideligt, at de senere år viser stigning i udenrigsministeriets udgifter. Det skyldes det stærkt forøgede arbejde, de mange nye opgaver, der er tildelt udenrigstjenesten, og for det sidste års vedkommende navnlig kronens devaluering.

Vi er i udenrigsministeriet opmærksomme på at undgå ikke strengt nødvendige udgifter og på i overensstemmelse med finansministerens pålæg og henstillinger at spare, hvor vi kan. Men virkelig store besparelser tvivler jeg på kan nås, medmindre vi vil give afkald på, såvidt muligt på lige fod med andre lande, at varetage vore politiske og økonomiske interesser rundt om i verden i en tid, der på begge områder frembyder større vanskeligheder end nogen tidligere, eller medmindre den nu tilstræbte koordinering af de internationale organisationers virksomhed vil medføre en lettelse i de deltagende landes arbejdsbyrde.

Den ærede ordfører hr. Erik Eriksen mente endvidere, at en hel del sager behandles i altfor mange ministerier, og at der her — den ærede ordfører tænkte navnlig på vor handel og omsætning — kunne ske forenkling.

Jeg skal indskrenke mig til at svare, såvidt angår udenrigsministeriets arbejdsområde, og fremsætte nogle bemærkninger om forretningsgangen ved tilvejebringelsen af vore handelsaftaler med andre lande og om de opgaver, som det særlig påhviler udenrigstjenesten at varetage i denne forbindelse.

Summarisk er fremgangsmåden den, at fagministerierne, det vil sige handelsministeriet med direktoratet for vareforsyning, landbrugsministeriet og fiskeriministeriet i samarbejde med erhvervsorganisationerne undersøger de foreliggende eksportmuligheder og eksportønsker og overvejer, hvilken import der skønnes nødvendig eller nyttig for Danmark. Når dette materiale er samlet, bliver det koordineret af udenrigsministeriet til brug ved forhandlinger om handelsaftaler med de enkelte lande.

Der er et nøje samarbejde mellem udenrigsministeriet og de nævnte fagministerier og erhvervsorganisationerne for at få alle sider af de foreliggende spørgsmål belyst så alsidigt og indgående som muligt, og jeg tror, at netop det intime og daglige samarbejde i behandlingen af disse sager er en borgen ikke alene for det bedst mulige resultat, men også for, at der ikke finder unødigt dobbeltarbejde sted eller